

i redovničkim poglavarima da mlade svećeni-
ke nadarene glazbenim talentom šalju u Rim
na Institut za svetu glazbu da usavrše svo-
je glazbeno znanje. Oni povezuju duše i sr-
ca crkvenog glazbenog svijeta s ovim cena-
kulom muzičkog nauka, rada i duhovnog uzdi-
zanja.

S ovim Institutom su na osobit način
povezane neke druge visoke škole po svije-
tu kao Pius X School /New York/, St. Micha-
el's School of Sacred Music /Toronto/, De
Paul University /Chicago/, Kirchenmusik-
schule /Regensburg/.

Pedeset godina opstanka Papinskog in-
stituta za svetu glazbu znači pedeset godi-
na rada, napora i uspjeha. Pedesetgodišnje
iskustvo je temelj na kojem se novim snaga
ma dalje sigurnije i bolje radi i napredu-
je.

=====

MEĐUNARODNI KONGRESI SVETE GLAZBE

Narodne i međunarodne kongrese svete
glazbe prvi je počeo priređivati F.X. Witt
g. 1867. Na tim se kongresima raspravljalo
o metodama kako bi se grgurovsko pjevanje
i prava crkvena glazba mogli bolje izvodi-
ti u crkvama. Ipak su svi ti kongresi imali
regionalni karakter, pače i onaj u Meksiku
g. 1949.

PRVI - zaista međunarodni - kongres
svete glazbe održan je u RIMU svibnja 1950.
Pripremio ga je Papinski institut za svetu

glazbu uz podršku Sv. zbora za sjemeništa i sveučilišta. - Program je bio raznovrsan: praktična pitanja, grgurovsko pjevanje klasična polifonija, pjevanje istočnih obreda, muzikologija, orgulje i orguljaška literatura, suvremena sveta glazba. Čitavi rad kongresa tiskan je u posebnoj knjizi "Atti del Congresso Internazionale di Musica Sacra. Roma 1950". Knjigu je izdala tvrtka Desclée, Tournai 1952.

DRUGI međunarodni kongres svete glazbe održan je u BEČU listopada 1954. kao nastavak kongresa u Rimu. Priređen je prigodom 50-godišnjice motu proprija sv. Pija X o svetoj glazbi. Glavna tema je bila: glazba katoličke liturgije kroz 50 godina od spomenutog motu proprija i suvremena sveta glazba. Duša svega bio je neumorni bečki kardinal-nadbiskup T. Innitzer. Papa Pijo XII pismom od 21. srpnja 1954. blagoslovio je rad kongresa i naglasio važnost koju ima suvremena sveta glazba komponirana u duhu liturgije. Za vrijeme kongresa su po raznim crkvama u gradu održani koncerti stare i moderne svete glazbe. Ti koncerti kao i predavanja i izložbe pripremljeni do u tančine mogu poslužiti kao uzor svim budućim kongresima. Kao uspomena na djelo P. Parscha na ovom je kongresu prvi put pretresen problem sudjelovanja vjernika pjevanjem na narodnom jeziku i u svečanoj liturgiji. Knjiga "Zweiter Internationaler Kongress für katholische Kirchenmusik" / Wien 1955/ je od vrlo velike važnosti za crkvenu glazbenu umjetnost.

TREĆI kongres je bio u PARIZU 1-8. VII 1957. Glavna mu je tema bila: perspektive razvoja svete glazbe u svijetlu enciklike "Musicae sacrae disciplina". Ova enciklika izdana 25. XII 1955. odgovara na mnoga pitanja o kojima se raspravljalo na kongresima u Rimu i Beču te zacrtava nove pravce razvoja crkvene glazbe. Ovom kongresu je predsjedao Mons. Blanchet, rektor katoličkog Instituta u Parizu. Sve što se radilo na kongresu objavljeno je u knjizi "Actes du troisième Congrès International de Musique Sacrée" /Paris 1958/. - I na ovom kongresu se raspravljalo o problemu pučkog pobožnog pjevanja o čem se mnogo raspravljalo na kongresu u Beču. Raspravljalo se također o pjevanju istočne Crkve. Po prvi put je na ovom kongresu bila posebna sekcija posvećena glazbi u misijama prema direktivama enciklike "Musicae sacrae disciplina".

ČETVRTI međunarodni kongres svete glazbe obržat će se u KOLNU 22-30 lipnja ove godine. Glavni posao ovog kongresa će biti da razradi probleme svete glazbe koji će biti prikazani II Vatikanskom ekumenskom koncilu. Rad će biti razdijeljen na četiri sekcije:

Prva sekcija će proučavati pitanja svete glazbe o kojima je potrebno da koncil done se razjašnjenje. Posebno će se pozabaviti o glazbenim problemima istočne Crkve u okviru nastojanja oko poboljšanja odnosa među svim kršćanima. Na ovu sekciju spada također pitanje važnosti svete i pobožne glazbe u pastoralnom nastojanju našega doba.

Druga sekcija će se baviti pitanjem glazbe kao duhovnog i pedagoškog sredstva apostolata u misijama. Svaki bi misionar trebao imati toliku glazbenu naobrazbu da može uspješno djelovati u poučavanju svetoga i pobožnog pjevanja u školi, u božanskom kultu, u društvenom i obiteljskom životu. I na ovom području ima mnogo problema: kako pomoći rad u misijama glazbom, odgojiti misionare-glazbenike, prikupljati magnetofonske vrpce i gramofonske ploče osobito urođeničke narodne glazbe.

Treća sekcija ima pred sobom probleme unapređenja Papinskog instituta za svetu glazbu u Rimu, posebno kako bi se tu uspostavila specijalna sekcija koja će se baviti glazbom u misijama. Ovaj Institut je zajednički cijeloj Crkvi. Zato i glazbeni zahtjevi misija moraju u njem naći svoje rješenje.

Četvrta sekcija će nastojati organizirati međunarodno udruženje za svetu glazbu o čemu se mnogo raspravljalo na kongresima u Rimu i Parizu. Sveta glazba će zasjati u punom sjaju tek onda kad svi crkveni glazbenici ujedinjeni među sobom direktno priopće Sv. Stolici svoje potrebe i svoje misli. Zato bi tajništvo udruženja moralo imati svoje stalno sjedište u Rimu.

Prigodom kongresa u Kölnu prof. Overath nastojat će pokazati kako je sudjelovanje vjernika kod pjevanja sv. Mise najuzvišeniji izražaj njihove pobožnosti i njihove vjerske svijesti.